

[Behnke]

Hvis vi skal starte med kontraktforskningen, burde man i disse privatiseringstider have haft en væsentlig større prioritering i ministerens redegørelse af netop kontraktforskningen. Vi mener, at de offentlige forskningsinstitutioner som deres væsentligste indtægtskilde skal have samarbejde med erhvervslivet i form af kontrakter. Det skal ikke være skatteyderfinansierede tilskud, der er med til at betale den forskning, der foregår. Dermed vil den aktuelle forskning være i tråd med de konkrete behov, som dansk eksportindustri har, og jo større omsætning der bliver på kontraktforskningen, jo flere midler kan de enkelte institutioner afsætte til grundforskning og projekter af, skal vi sige den slags, der har interesse for en mindre kreds.

Kontraktforskning er ikke kun et spørgsmål om pæne ord, det er også et spørgsmål om gensidig vilje og gensidig respekt. Jeg kan da ikke fortænke en erhvervsvirksomhed i at være lidt tilbageholdende med at indlede et samarbejde med en offentlig institution, hvor der f.eks. kan være universitetsforskere, hvis ideologiske udgangspunkt er at ville smadre det kapitalistiske samfund. Det kan være svært at få et seriøst samarbejde til at køre, når man står så langt fra hinanden i selve vurderingen af, hvad erhvervslivet foretager sig. Derfor må vi altså opgive den halvmarxistiske opfattelse, at erhvervslivet kun producerer for at profitere på bekostning af det øvrige samfund.

Forholdet er efter vores mening, at profitteringen foregår til gavn for det øvrige samfund og altså til gavn for os alle sammen. Jeg ved godt, at kontraktforskning i forskerkredse har været et fyord igennem mange år, men derfor bør den alligevel være en væsentlig del af en sådan redegørelse.

Det, det handler om, er, at både grundforskningen og kontraktforskningen foregår på præmisser, der tager hensyn til et behov. Jo tættere erhvervskontakt der er mellem forskningsinstitutionerne og erhvervslivet, jo bedre er man til at inspirere hinanden, både med hensyn til, hvilke nye projekter man skal tage op, og også den modsatte vej: at det er forskerne, der kan inspirere erhvervslivet til måske at gå i gang med nye produktionsmetoder osv. Derfor mener vi, at den måde, det samarbejde skal foregå på, skal være væsentligt mere – for nu at bruge et yndet udtryk – liberal. Det skal ikke være inden for stramme rammer, hvor der skal sidde en

masse udvalg og kommissioner og råd, som skal afgøre, hvad der er godt, og hvad der ikke er godt. Resultatet bliver ofte, at en masse pladderhumanister ønsker indflydelse på, hvorvidt mere teknisk betonedede forskningsprojekter også har samfundsrelevans osv. Hvis en virksomhed er parat til at betale for, at der udføres kontraktforskning, skal man selvfølgelig gøre det alene med det formål at skabe større omsætning og dermed et større afkast til andre forskningsprojekter.

Forskningen i dansk erhvervsliv er for ringe. Det har ministeren helt ret i. Men hvorfor? Det er bl.a., fordi virksomhederne ikke har penge til rådighed. Efter skat og betaling til dyre udviklingsprojekter er der meget få ressourcer tilbage til egentlig forskning, og lykkes det endelig en dansk virksomhed at skabe overskud og ikke underskud, bliver virksomheden jo straks hængt ud i pressen, hvor der rejses det spørgsmål, om ikke overskuddet bør deles ud til medarbejderne eller konfiskeres af det offentlige. Det er klart, at i en sådan situation er der ingen penge til rådighed til at foretage forskning. Så hovedforudsætningen for at få en opblomstring af forskningen i den private, kommercielle sektor er, at der bliver en langt bedre indtjening i virksomhederne, at der ikke hugges 50 pct. af overskuddet til selskabsskat, og at afskrivningsreglerne bliver bedre. De afskrivningsregler, vi har i Danmark, er aldeles forældede. Ministeren skriver med stolthed om, hvordan de forbedrede afskrivningsregler har hjulpet til med at forøge den danske deltagelse i internationale projekter. Efter vores mening skal afskrivningsreglerne generelt forbedres. At afskrive en stor drejebænk for 50 år siden var noget helt andet end det, man i dag f.eks. skal kunne afskrive på moderne edb-programmer og moderne edb-udstyr. Ofte risikerer man, at udstyret er forældet, inden man nogen sinde har nået at få det afskrevet, så der er bestemt brug for en afskrivningsreform. Jeg ved godt, at det ikke ligger i ministerens regi at foretage det, men så kunne man med en venlig påmindelse til skatteministeren fremme et sådant initiativ.

Hvis der er øget kapital til rådighed i erhvervslivet, og hvis afskrivningsreglerne er tilstrækkelig gode, kommer der helt af sig selv gang i forskningen. Alle virksomheder har interesse i, at deres produkter er salgsorienterede, at deres produkter er oppe på det absolut optimale.